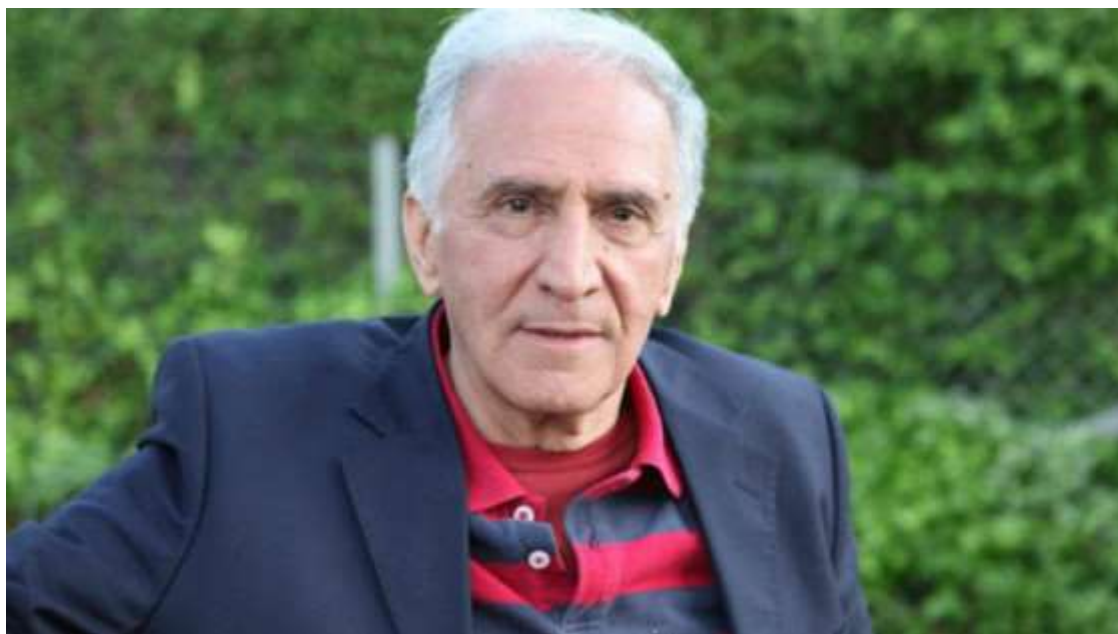


"حاشا"

نووسەر:

ئىبراهيم مهكى



نامادهكهردنى بۆ زمانى كوردى

پهحمان عهزىزى

رۆلەكان:

۱- باوك

۲- دايك

۳- كاوه

۴- مريهم

۵- غريب

شۈيىنى ديمەنەكە:

لەناو كۆشكىدا كە سەر بە بنەمالەيەكى چىنى ناوئەندە.

بەشى سەرەكى ديمەنەكە ژوورىكى ميوانە كە دەچىتە ژوورى ناخواردن لە پشتهوہ.

لە كۆتايى ژوورى كۆتايى لاي راستەوہ، ريزىك پليكانەكان نھۆمى يەكەم بە نھۆمى دووہمەوہ دەبەستەوہ.

لەسەر ديوارى بەردەم شانۆكە دەرگايەك ھەيە كە دەچىتە ژوورەكانى ترى بيناكە.

لە لاي چەپى پيشەوہ، دەرگايەكى تر ھەيە كە دەكرىتەوہ بۇ كۆلىژەكە.

دەكەويتە دەرگاي چوونە ژوورەوہى بيناكە لەم كۆرىدۆردا.

باوک له پېشه‌وه ودايک له پشت سهریه‌وه دینه ژووره‌وه.

به هڼواشی دین.

دیاره نه‌وان ده‌ترسن.

باوک‌که ده‌ه‌سنتیت.

باوک: تو دنیای که به‌راستی له ده‌رگا درا؟

دایک: به‌لنی به‌گویی خوم بیستم که له ده‌رگا درا. سهره‌تا یه‌ک لیدان، پاشان چوار لیدان له‌سهر یه‌ک. وه‌کو نه‌وه وایه

باوک: که‌واته ده‌لنی له ده‌رگایان دا، وایه؟

دایک: به‌لنی کاپرا له ده‌رگایان دا. به‌م شیوه‌یه "ته‌ق، ته‌ق، ته‌ق، ته‌ق"، جوړیک وه‌ک نه‌وه‌ی هوشداری ده‌دات.

دایک: نیستا ده‌رده‌که‌ویت. با گلوپه‌که داگیرسینم، نه‌و کاته روون ده‌بیته‌وه که نایا تو ترساوی یان نا.

باوک: (ریگری لیده‌کات) مه‌گر شیت بووی؟ بوچی گلوپه‌که داده‌گیرسینیت؟

دایک: بو داگیرساندنی گلوپه‌ک‌ش پیوستیت به‌به‌لنگه هه‌یه؟

باوک: بیر له‌و که‌سانه بکه‌ره‌وه که له سهره‌وه خه‌وتوون. نابنی وابه‌که‌ین که خه‌ویان لی به‌زه‌ریتت. کوره‌که به‌دریژی ریوژ خه‌ریکی کار و نیشه وماندوو ده‌بیت دی باشه‌وی تیر به‌خه‌ویت. خوای گه‌وره‌ش پنی خوش نیه، با بگه‌رینه‌وه و بچین بخه‌وین

دایک: نه‌ی نه‌و که‌سه‌ی وا له پشت ده‌رگا‌که‌وه‌یه؟

باوک: که‌س له پشت ده‌رگا نییه

دایک: به‌لام گویم لی بوو له ده‌رگای دا

باوک: خاتوو گیان خه‌ونت بینیه‌وه؟ که‌س له ده‌رگای نه‌دا.

دایک: نیستا که تو ده‌ترسیت، من ده‌چمه سهره‌وه بو نه‌وه‌ی کاوه له خه‌و هه‌لسینم.

باوک: ده‌ته‌ویت له‌م نیوه شه‌ودا بچیت له جیگا‌که‌ی هه‌لسینی، که‌چی؟ بیرت له‌وه کردو‌ته‌وه که چیت پی ده‌لی؟

دایک: ئەو کورئ منە. من مافی ئەو دەهه شهویک له خەو هەلسینم.

باوک: (کە دیاره دەیهویت کاوه له خەو هەلسیت) نازانم. ئارەزووی تۆیە. ئەگەر ویستت له خەو هەلسینه، بەلام من هیچ نالیم. بەلام دەبی خەونت بینیت.

دایک: هیس بێدەنگ بە. تۆ گویت لێیە؟ وەک ئەو وایە کەسێک هەنگاو بێتە دواوه نەم لاو ئەولا بکات. تۆ گویت لێیە؟ باشتره منیش بچم کاوه له خەو هەلسینم.

باوک: تیناگەم. میشکم کار ناکات

دایک: ئاهان. نیستا دەیبیستی یان نا؟ گویت له دەنگی هەناسە ی هەیه؟

باوک: (زۆر ترساوه) باشه ئەگەر بتهویت بچیت بانگی کاوه بکەیت بۆچی لێره وەستاویت و قسه دەکەیت؟

دایک: دەچم (دەچیتە سەر پلیکانەکان)

باوک: (کە له تەنیا بوون دەترسیت) گوئ بگره

دایک: (دەوستیت) هان؟

باوک: دەبی لهگەلت بێم

دایک: ... تۆ دەترسیت؟

باوک: ... نەخێر.

دایک: کەواته بۆ لهگەلم دییت؟

باوک: چونکه ... بەتەنها دەچیت دەترسی

دایک: نا من ناترسم. باشتره لێره بمینیتەوه و ئاگادار بیت

باوک: نا. نەخێر باشتره لهگەلت بێم. لەوانهیه پیت هەل خلیسکیت و له پلیکانەکانهوه بکەویتە خوارهوه. هەوا تاریکه، چرو و چاوی دروستت خۆ نییه.

دایک: زۆر باشه، کەواته لێره دەوستم و تەماشای دەکەم بەخێراییی دەرویت، بانگی بکه و وەرە.

باوک: ناترسیت؟

دایک: نا من ناترسم. بە مەرجیک زوو بگەریتەوه.

باوک: زور باشه. بویه ده بیټ لیره بیت و گویچکه کانت تیژ بکهیت. نه گهر شتیک بوو، هاوار بکه. باش؟

دایک: به لئی باش.

باوک: باشه من نهوه رویشتم. ناگاداری هموو شتیک به. (بهره و پلیکانه کان دهروات و جاریکی تر له یهک دوو پلیکانه وه که رویشتوه ده گهر یته وه.) من وا ده لئیم!

دایک: هان؟ چی؟ بؤ نا رووی؟

باوک: ده لئیم نه گهر هر دوو که مان پیکه وه پروین زور باشتره.

دایک: ناخه پیاهه که که سیک ده بیټ له بهر دهرگا وریا بیت. تو پرو، من لیره ده مینمه وه و ناگاداری ده که م

باوک: نا نه خیر نامه ویت لیره به ته نیا جیت به نئیم و بچمه سه ره وه

دایک: نه وه نده بیده سه لات مه به پیاه. یان تو بمینه وه و من ده چم له خه وه لده ستینم یان من ده مینمه وه تو پرو به خه به ریان بکه ره وه.

باوک: بؤ وا سه ختی؟ پیت ده لئیم هر دوو که مان ده چین له خه و یان هه لده ستینن.

دایک: به یه کجاری پیم بلئی، ده ترسم و خوت رزگار که

باوک: (بؤ که مکر دنه وه ی ترسه کانی به دهنگی بهر تر قسه ده کات) نه خیر من ناترسم. من له چی بترسم؟

دایک: وا به دهنگی بهر تر قسه مه که.

باوک: بؤ به دهنگی بهر تر قسه نه که م؟ له ماله که م. بؤ دزه ی نه چوم (دهنگی بهر تر ده کات وه) نه وانه ی که ده چن بؤ دزیی ده بی بترسن (به دهنگی بهر تر هاوار ده کات) نه وانه ی له نیوه ی شه ودا بی نامانج له درگای خه لک ده دن ده بی بترسن نه که نیمه. پرو نهو گلؤ پانه دابگیر سینه و با بیینم

(به توندی ده کوکیت. له نا کاو دهنگی ده بیستریټ وه که ده به ی قه له وی ده لهرزیت و له پشت دهرگا که وه جو له ی شتیک ده بیستریټ. باوک که به دهستی ده می داده پو شیت و به وردی سه یری ههر دو وکیان ده کات.)

کاوه: (له پلیکانه کانه وه بانگ ده کات. نابینریټ) نای! کن خواره وه یه؟

دایک: (به دلهر اوکیه وه ده چیته سه ر پلیکانه کان و به هیواشی ده لئیت) هیس. نیمین کاوه گیان. ژاوه ژاو مه که. زوو وهره خواره وه

کاوه: (دهنگی خه الووه) چی؟ له وی خواره وه چی هه یه؟

باوک: نیمه‌ش ویستمان بیین توش له خه وه‌ئسینین

کاوه: دایه کهواته لانیکه‌م نهو گلۆپه دابگیرسینه. (دایک له نزیک سوچی روونای دایه)

باوک: نه‌خیر نابیت گلۆپه‌که دابگیرسینین.

کاوه: بۆ؟

باوک: نابیت بزانیته که نیمه‌له خه وه‌ئساوین

کاوه: له خورا خوتان مه‌ترسینن. خه‌یالای بوون. نیستا ده‌چم ده‌رگاکه ده‌که‌مه‌وه تا بزانی که هیچ نییه.

دایک: (ریگری لیده‌کات) نه‌خیر مه‌رۆ، نه‌گهر چه‌کدار بیت ره‌حمت پێ ناکات

کاوه: مه‌ترسه دایه

دایک: من ده‌ترسم. کوریکم له‌ده‌ستداوه. نیتر نامه‌ویت توش له‌ده‌ستت بدهم

کاوه: کهواته چی بکه‌ین؟

باوک: ده‌بیت پۆلیس ناگادار بکه‌ینه‌وه

کاوه: چۆن؟ به‌ چه‌ ریگه‌یه‌ک؟

دایک: به‌ ته‌له‌فون

کاوه: ته‌له‌فونی ماله‌که‌مان شکاوه، ته‌له‌فونی گشتیش له‌سه‌ر شه‌قامه، بۆیه نه‌گهر بمانه‌ویت په‌یوه‌ندی

به‌ پۆلیسه‌وه بکه‌ین، ده‌بیت پرۆینه ده‌ره‌وه

باوک: به‌لێ راست وایه... راست ده‌کات ژنه‌که. تۆ مێشکت نییه له‌م شته‌ تیبگه‌یت؟

دایک: دیی چه‌ بکم سه‌رم لێ شیواوه

کاوه: پیم وایه‌ باشتره‌ چاوه‌رێ بکه‌ین بزانی دواتر چی دیت؟ ناخر نه‌گهر که‌سیک له‌ پشت ده‌رگاکه‌ بیت

.هه‌ر نه‌بی ده‌نگه‌ده‌نگی لێوه‌ دیت. یان دیسان لیده‌داته‌وه

باوک: باشه‌ نه‌گهر پرپاره‌ له‌ ده‌رگا بدات، بۆ نه‌وه‌نده‌ دوا‌ده‌خات؟ بۆچی لێ نادات؟

دایک: ناگاداری وه‌زعه‌که‌ ده‌کات... نه‌گهر له‌بیرت بیت نه‌وجاره‌ش خوی وتی چوار شه‌وه‌ له‌پشت ده‌رگا

ماوه‌ته‌وه‌ و شه‌وی پینجه‌م له‌ده‌رگای داوه

باوک: نه‌ویش پیاوئیکی نامۆ بوو هان! جیهان ته‌واو جیاوازه‌ هه‌مووشتیکی گوراوه (کاوه جگهره‌یه‌ک

هه‌لده‌کات) ناتوانی متمانه‌ به‌ هیچ شتیکی به‌کی. پیاو شه‌وانه‌ له‌ ماله‌ کی خۆیدا سه‌لامه‌ت نییه. هیواش

و بیخه، له مائه که تدا دانیشتوی که له ده رگا دهن . ده رگا که ده که یته وه، که سیک خوی به ژووریدا ده کات و بانگه شهی نه وه ده کات که کور که ته، هرچی پیی بلنیت، بابه گیان، مندا له که مان، مردو وه . له روودای هاتوو چودا به ماشینه کی خوی به دوول و ده رهی که دا که رد و مرد . سوتا بو به خوله میش و ته و اوو... هه موو نه مانه ی بو پشت راست بکه ره وه . به میشکی داناچیت و شتی سهیر نه لیت

نیستاش ده بیت لیره دابنیشیم به ترس و لهرزه وه و نه زانم دواتر چی ده بیت؟

دایک: نهو شه وه، هر وهک نیستا، نیمه سن کهس لیره بووین. مه ریم له سه ری بوو. کاره با کوژا وه بو وه. کاوه جگه ره ده کیشا و سهیری یه کترمان ده کرد که دهنگی ههنگاوی که سیک له پشت ده رگا که مان بیست. پیش هه موو شتیک کاوه ههستی پیکرد. سه ری بهرز کرده وه و وتی: ... (دهنگیک له پشت ده رگا که ده بیستریت)

کاوه: (سه ری بهرز ده کاته وه و به وردی سهیری دایک و باوکی ده کات) پیم وایه که سیک له پشت ده رگا که وه یه.

دایک: چی؟

کاوه: دهنگی ههنگاوی که سیک له پشت وه هات. نه تانیست؟

دایک: هیچ نه بیست؟

باوک: منیش هیچ نه بیست.

کاوه: به لام بیستوومه. وهک نه وه وایه میوانیکمان هات بیت

باوک: جائه م کاته ی شهو؟

دایک: نیستا کاتی نه وه نییه که سیک بچیت بو میوانی

(دهنگی یهک لیدان و پاشان چوار لیدان "تهق، تهق، تهق، تهق"، له سه ر ده رگا که ده بیستریت)

کاوه: نه مگوت

باوک: راست ده کات. کیی بهم ده رنگ وه خته؟ کاترمیر چهنده؟

دایک: دی بو له زهنگه نادات؟

باوک: نهقلنکی نیابت ههیه. له بهر نه وه ی کاره با پردراوه (به گالته جار یه وه)، به دروستی گوتویانه ژن له عقل دا کهم به هرن

کاوه: دایکه کلله که لنبده، به شکم کاره با هه بیت

(دایک کلیلهکه ددهات و گلوپهکان روشن دهنهوه) باوک: نای... کهواته کارهبا هاتوتهوه ونیمه له تاریکیدا دانیشتبووین؟

دایک: خهتای تویه تا کارهبا دهکوژیتهوه ههآدهستیت و ههموو گلوپهکان دهکوژینیتهوه.

باوک: دهمهویت کاتیک کارهبادیتهوه گلوپهکان نهسوتین. نیستا پرو دهرگاکه بکهرهوه.

(دیسان دهنگی پینج لیدانی "تهق،تهق،تهق،تهق،" دهبیستریت).

دایک: نای دیسان له دهرگای دا. دهبییت کهسیکی نامۆ بییت. (دهچیت بۆ کردنهوهی درگاکه)

باوک: لهم سهردهمهدا مروقهکان خهریکهن عهقلیان لهدهست دهچیت

(بۆ کاوه) مریهم بهتهنیا چی دهکات؟

باوک: نای... کهواته کارهبا هاتوتهوه ونیمه له تاریکیدا دانیشتبووین؟

دایک: خهتای تویه تا کارهبا دهکوژیتهوه ههآدهستیت و ههموو گلوپهکان دهکوژینیتهوه.

باوک: دهمهویت کاتیک کارهبادیتهوه گلوپهکان نهسوتین. نیستا پرو دهرگاکه بکهرهوه.

(دیسان دهنگی پینج لیدانی "تهق،تهق،تهق،تهق،" دهبیستریت).

دایک: نای دیسان له دهرگای دا. دهبییت کهسیکی نامۆ بییت. (دهچیت بۆ کردنهوهی درگاکه)

باوک: لهم سهردهمهدا مروقهکان خهریکهن عهقلیان لهدهست دهچیت

(به کاوه) مریهم بهتهنیا چی دهکات؟

دایک: (شل) دهیهویت نهمشهو ریگهی پیدهین لیره بمینیتهوه.

باوک: مهگر نیره میوانخانهیه؟

دایک: دروست نیه ریگه بدهین کهسیکی نامۆ بچیته ناو مالهوه بهبی نهوهی بیناسین، چون بزاین بهراستی چیه؟ لهوانهیه دز بییت.

دایک: له دز ناچیت.

باوک: چون هاتوته مالی نیمه؟ چون دهماناسیت؟

دایک: هیچ ناشنایهکی پین نهدام. بهلام چاوهکانی زور جوریکن. دهنگیکی زور ناشنایه. زور له ناسیاو دهچیت. ههرچی بیر دهکمهوهله بیرم نایت. له کوئ نهم چاوانهم بینیهوه؟ پیم وایه له خزمه دوورهکانمانهوهیه.

باوک: سهیره!

دایک: کهواته چی ده لئی؟ وه لآمی چی بدهمه وه؟

باوک: نازانم واو ... دتهوئیت نیستا پی بلی بابتته ژوره وه با بزاین چی ده لئیت، قسه ی حیسابی چیه
(دایک دهروات)

کاوه: من پیم باش نییه شهو لیره بمینیتته وه

باوک: با بزائم چه جور مرفیکه.. نه گهر که سئیکی خراب بیت داوای لئیوردن ده کهین و با پروات

کاوه: ریگا دان وئیزن دان و هاتنه ژوره به ده ست خوئی، به لآم وه درنائیان کاری هزره تی فیله

باوک: باشه نه گهر پیت وایه ببیتته هو ی کیشه بۆمان، دتهوئیت ههر نیستا بچیت نه هیلت بیتته ژوره وه.
به لئی روله گیان هسته.

(کاوه هه لده ستیت و به ره وه درگا که دهروات. پینش نه وه ی بگاته درگا که دایکه که له گهل که سئیکی نامودا
دهیتته ژوره وه)

غهریبه: سلاو

دایک: نه م پیاویه

باوک: به راست پیاوی چاک ده مانه وئیت شتیکت بۆ بکهین، به لآم راستیه که نه وه یه که ناتوانین هیچ
بکهین. و هیچمان له ده ست نایت

غهریب: ههر که ریگه تان پیدام شهو لیره بم، نیعمه تیکی گه وره یه. (کاوه و باوکی چاوله یه کتر
ده کهن)

دایک: (که به ته و او ی بی ناگیه له دۆخه که) کاک گیان فهرمو و برو له وئ دانیشه، بۆ وا وه ستایت؟

غهریبه: سوپاس (داده نیشیت) (کاوه و باوک که میک بۆ له بۆل ده کهن، به لآم غهریبه که و دایکه که هیچ
تیناگهن، باوک دوا جار بیده نگیه که ده شکیت)

باوک: نیمه ده ناسیت؟

نامۆ: نه خیر.

کاوه: کهواته چون راسته و خو هاتیتته مالی نیمه؟

غهریب: ناچار بووم له درگایه ک بدهم. به شه کهم نه وه بوو که په نا بۆ ماله که تان بینه م.

باوک: سهیره. تۆنى دهنگت زۆر ناشنايه له گويم دا.

نامۆ: هيوادارم يادهوهرييهكى خراپم له ميشکندا نههينايتهوه.

باوک: نهخير يادهوهرييهكى خراپ نيهه. بهلام سۆزىكى ناروون له دلمى داوه

دايک: ههمان نهو حالتههئى که له بينينى چاوهکانيدا دهستى پى دام.

باوک: پيم وايه پيشتر تۆم بينيوه.

غەريب: له کوئ؟

باوک: نازانم. نازانم له کوئ، بهلام دلنيام پيشتر له شوينىک تۆم بينيوه، بهلام به تهواوى نازانم له کوئ.

غەريب: لهوانهيه تۆ ههله بيت.

باوک: نهخير من ههله نيم. دهنگت زۆر ناشنايه بۆ من نهئى خوايه گيان چ ميشکى خراپ ههيه. بۆ ناتوانم بلیم له کوئ بينيومه، وهک نهوه وايه ماوهيهک پيش ئيستا تۆم بينيبيت.

غەريب: ... سالانيکه لهم شاره دوورم.

باوک: له مانه با دوور که وينهوه و بلنى تۆ کنييت؟

غەريب: ريبوارم. بهم شارهدا تيدهپهرم. من تهنها نهمشهو ليرهم.

کاوه: زۆر به نهينى قسه دهکهيت. تۆ کهوتيته حالهتيكى رهمز وراز و نهينى.

غەريب: ببوره. هيوادارم رهفتارهکانم نهبيته هوئى پهشيمانيتان .

دايک: نهو گهنجىكى به نهخلاق و باشه

باوک: نيمه باسى باش وخهراپ ناکهين . له بنهرداکنيشه و پرسى متمانيه. کهسينک دهبينيت که متمانهئى به کهس نيهه و ناتوانيت هيج کارىكى له گهل دا پکات.

غەريب: متمانهت به من نيهه؟

باوک: سهيرکه کاکه گيان. تۆ نهوکهسى وا مهپهستى نيمه نى. نهمه پرسىكى گشتيه

کاوه: نيمه تۆ نانسين.

غەريب: کهواته تۆ دهرساييت که تووشى کيشهتان پکهه.

باوک: نهخیر کاکه گیان نیمه له هیچ شتیکی ناترسین. لهم دک و پوزه م مهروانه . ههرچهنده تهمه نم له په نجا سأل زیاتره، به لام هیشتا به تهنیا رووپه پرووی چوار کس دهمه وه. لهم کورهی منیش وهرزشوانه، کوریکی ترم هه بوو، به رحمت بیت ، نهویش وهرزشوان بوو. نهو بوکسینهر بوو، له راستیدا نیمه وهک خیزانیکی وهرزشوانین. بویه دهبینن نیمه له هیچ شتیکی ناترسین.

غریب: ... کوره کت چی به سهر هات؟

باوک: بوجی دهرسن؟

غریب: هیچ مه به ستیکی نه وتوم نه بوو

دایک: نوتومبیله کهی له دولیک کهوته خواره وه. به یانیبه کیان به سه لامه تی له ماله وه دهرچوو، وهک چهپکه گول. دوی سی رور هاتن ووتیان گهنجه کهتان به نوتومبیل کهوتوته ناو دوله کهوه، سووتاوه و بووه خوله منیش. مشتیک خوله منیشیان پیداین، وتیان نهمه کوری تویه. به ههمان شیوه به ناسانی. خودایه چهنده گهنج بوو! چ راناییه کی گهنج بوو. تهنها شهش مانگ بوو هاوسهرگیری کردبوو، چهنده ژنه کهی خوشده ویست.

غریب: ماوهیه کی زوره لهو کاته وه؟

باوک: نزیکه ی حوت سأل دهبیت. به لام نه گهر لیم بپرسیت ده لیم تهنها دوینی به یانی ماله کهی به جیهیشتوو.

دایک: ههر وهک دوینی وایه که له ماله وه چوه دهره وه.

غریب: لیره له گهل نیوه ده ژیا؟

دایک: به لنی له قاتی سهره وه، راست له ژووری سهر نهم ژووره، نیستا نهم کورهم لهوی ده ژی (ناماژ به کاوه)

کاوه: دایکه پیویست ناکات ههموو ورده کاریه کانی ژیانمان به ههموو که سیتیکی غریب بنین

دایک: نای خو هیچ پرووی نه داوه دایه گیان بو نه وهنده خوت گوشت تال ده کهی؟ نهم به ریزهش ههر وهک کوری خوم وایه

کاوه: ههموو وشهیه ک شوینی خوی ههیه

باوک: راسته ههموو وشهیه ک شوینی خوی ههیه.

غریب: ببوره به کنجکای خوم نارحمت تانم کرد

كاوه: سهيركه كاكه‌ی به‌ریز، نه‌گهر ئیره‌دا پرسیاریک هه‌بیت نه‌وه ئیمه ئیت ده‌پرسین نه‌ک تو ئیپرسینه‌وه‌مان له‌گه‌ل دا بکه‌یت.

باوک: به‌ئێ راسته، کاوه‌ی کو‌رم راست ده‌ئێ.

دایک: ئای خو ئیره دادگا نییه. نه‌م پرسیار و وه‌لام واتای چیه؟

كاوه: به‌لام پیویسته بزاینین ریگه به‌کی ده‌دهین دیته ناو ماله‌که‌مانه‌وه، ؟

غهریب: من له‌به‌رده‌ستتدانام.

كاوه: بو هاتی بو ئیره؟

غهریب: هیچ شوینیکم نه‌بوو بو چوون.

كاوه: به‌راسته؟، تو بیرت له‌وه نه‌ده‌کرده‌وه که بچیته لای هه‌رکه‌سیک ده‌توانی هه‌راسان بکه‌یت.؟

غهریب: من نه چوومه مائی هه‌رکه‌س.

كاوه: به‌لام تو ئیستا له مائی ئیمه‌یت

غهریب: من پراکه‌ت ده‌ناسم

كاوه: پراکه‌م؟

غهریب: به‌ئێ کافوس برا گه‌وره‌ته. ئیمه زور له‌یه‌که‌وه نزیک بووین. پیم وابوو له‌م ماله‌دا قبو‌لم ده‌که‌ن.

دایک: چون کافوس ده‌ناسیت؟

كاوه: له‌و وشانه‌ی که خو‌مان وتمان. قسه‌کانمان ده‌داته‌وه به‌خو‌مان.

باوک: به‌لام ناوی کافوسمان پێ نه‌گوت.

كاوه: لیکۆلینه‌وه له ناوی نه‌ندامانی بنه‌مائه‌یه‌ک زه‌حمت وکیشه نییه. به‌داخه‌وه نه‌م جو‌ره فینه زور کونه

غهریب: منیش تو باش ده‌ناسم. زور باسی تو‌ی بو کردم. پیتی وتم که جاریک خه‌ریک بوو له‌ رووباری کارون بخنکی، به‌لام تو‌ی رزگار کرد

باوک: راست ده‌کات.

كاوه: به‌ئێ راست ده‌کات. به‌لام تا‌که که‌س که نه‌مه نازانیت خه‌جه حافز شیرازییه.

غەرىب: رۆژنىكى پىيى وتم پىنج رۆژ پىش ئەوھى بۆ دواچار لە مائەوھ بىروات، دوو ھەزار و پىنج سەد تەمەنى داوھ بۆ دورىنى جەھكەنت. ئەمە كە ئىتر ھەموو كەس نازانىت.

كاوھ: تۆ كىيىت؟

غەرىب: ناتوانم خۆم بناسىنم.

كاوھ: بۆ؟

غەرىب: چونكە ھەست بە متمانە ناكەم.

كاوھ: بە چ ھۆكارىك؟

غەرىب: لە ھەموو روويەكەوھ

باوك: واو نىمە بۆ خۆمان چە نارەھەتىكمەن بۆ خۆمان دروست كرد.

كاوھ: متمانەت بە نىمە نىيە؟

غەرىب: لەوھ باشتر.

دايك: بەلام كاك گيان خۆ بىرىزىمان پى نەكردىت.

غەرىب: من كەسىكى چاوھىروان نكرام.

كاوھ: چى وا دەكات ئەوھندە چاوھىروان نەكرابىت؟

غەرىب: ئەو پەيوھەندىيەى كە من لەگەل ئىوھ دا ھەمە

دايك: تۆ تەنھا كورى خودالىخۆش بووى نىمە دەناسى

غەرىب: ھەمووتان دەناسم

باوك: بەس نىيە. پىويستە نىمەش تۆبناسىن.

غەرىب: تۆش من دەناسىت

دايك: تائەمشەو بە ھىچ شىوھىك تۆمان نەبىنىبوو.

غەرىب: زۆر منت بىنىوھ و نەگەر من نەناسىت لەبەر ئەوھىە كە ناتەوئىت بىناسىت.

كاوھ: پىشتر تۆمان نەبىنىوھ و ئىدىعەكەت تەواو بى بنەمايە.

غەرىب: نىستا زنى براكەت لەكوئىيە؟ نایا ھىشتا لىرە لەگەل تۆ دەزى؟

دایک: به‌ئنی. وه ئیستاش ...

کاوه: دایه تکایه. (بۆ غه‌ریبه‌که) چ په‌یوه‌ندیت به‌وه‌وه هه‌یه؟

غه‌ریب: له‌وانه‌یه من بناسیت.

کاوه: بۆ ده‌بی بتناسیت؟

غه‌ریب: له‌وانه‌یه نه‌و فه‌رامووشکار نه‌ین.

باوک: مه‌به‌ستت نه‌وه‌یه ئیمه‌ فه‌رامووشکارین؟

غه‌ریب: یان ده‌تانه‌ویت فه‌رامووشکارین!

باوک: غه‌ریبه مه‌به‌ستت چیه؟

غه‌ریب: هه‌نگری په‌یامیکی گرنگم بۆئیه.

باوک: له‌که‌یه‌وه؟

غه‌ریب: له‌کورده‌که‌تانه‌وه

باوک: له‌کورده‌که‌مانه‌وه! کام له‌کورده‌کامان؟

نامۆ: له‌کافۆسه‌وه

دایک: نه‌ی خودای گه‌وره

باوک: نه‌وه‌ تو ده‌ئیی چی؟

کاوه: مه‌به‌ستت له‌م قسه‌ بێمانایه‌ چیه؟

باوک: تو مافی نه‌وه‌ت نییه‌ به‌ وتنی ئهم درۆیانه‌ برینه‌که‌مان تازه‌ بکه‌یته‌وه.

غه‌ریب: من راستیتان پێ ده‌ئیم.

باوک: کافۆس، ۷ ساڵه‌، که‌ کۆچی دوایی کردووه

غه‌ریب: کافۆس نه‌مردووه

باوک: نه‌مردووه؟

غه‌ریب: نه‌خیر، نه‌مردووه

باوک: نه‌وه‌ تیده‌گه‌یت چی ده‌ئیی؟

غەرىب: بېگومان

كاوه: باشە باوكە لە كۆلى بەو نەمە يان شىتە يان فىنلېازە

غەرىب: نە شىتم و نە فىنلېازم

باوك: كاك گيان، نایا دەتوانم داواكارىيەكم لە ئیوھ هەبىت؟

نامۆ: تكايە

باوك: لەمالەكەم برۆ دەرەوھ

غەرىب: بۆ؟ نایا زىندو مانى كافوس نەوئەندە خراپە بۆ ئیوھ؟

كاوه: باوكە بىنىت؟ پىم وتىت نەدەبوو كەس نەدیدیەنەناسیاو رىگە بەدینە مألەوھ

غەرىب: من نەدیدیە و نەناسیاو نىم .

باوك: سەپركە كاكە نازىز گویت بکەرەوھ تا جارىكى تر نەم چىرۆكە تالەت بۆ بگىرمەوھ، حەوت سأل لەمەوبەر ئۆتۆمبىلەكەى لە دۆلىكدا كەوتە خوارەوھ و خۆى سووتا و بوو بە خۆلەمىش. (دايك دەگرى) ئىستا خەيالت ناسوودە بوو.

غەرىب: بەلام نەم چىرۆكە راست نىيە

باوك: راست نىيە؟

نامۆ: نەخىر. راستىيەكە شتىكى ترە.

دايك: خوايە گيان واتە لەوانەيە لە ژياندا بىت.

غەرىب: ئىستا زىندووە.

كاوه: نەمە درۆيە

باوك: منىش باوهرم نىيە

دايك: ئىستا لە كوئيە؟

كاوه: (بۆ دايك) باشە دايە با تەواو بکەين. (بۆ غەرىبەكە) كاكە زۆر سوپاس. پەيامى كافوس گەشىت. سلاوى لى بکەن و بلى هیواى تەندروستی بۆ دەخووزین. نىتر فەرمايشتت نىيە.

غەرىب: هنىشتا پەيامى كافوسم پى نەگوتوون

كاوه: كەواتە نەمە چى بوو؟

باوک: زور باشه کاکه تکایه په‌یامی کافوسمان پښ بده و تهریفتان پروون.

غهریب: کافوس پیویستی به پاره‌یه، وتی پښ نه‌وهی له نیره پروات سهد هزار تمه‌نم به قهرز داوه به دایکم. نیستا پیویستی بهو پاره‌یه هه‌یه.

باوک: کیشه‌ی سهد هزار تمه‌نه چییه؟ (بو دایک) چیت کرده لهو سهد هزار تمه‌نه‌ی له کاووس وهرتگرته‌وه؟

کاوه: کام سهد هزار تومان باوکه؟ نایا بوون به منداً؟ هه‌موو قسه‌کانی بینمانین

دایک: وهک به‌لایه‌کی ناسمانی به‌سهرماندا داباریوه و به دروکانی خهریکه ژیانمان تیکده‌دات.

کاوه: به‌لام ده‌بی بزانی که نیمه بچوکترین بایه‌خ به قسه‌کانی ناده‌ین.

دایک: خه‌تای نیمه‌یه که له سهره‌تاوه ریگامان دا بیته مال‌هوه.

غهریب: سهد هزار تمه‌نت خهرج کرد یان کردووته به‌پاشه کهوت؟

دایک: مه‌به‌ستت لهم فیتنه چییه؟

غهریب: ده‌مه‌ویت بزنام نه‌گهر به‌کاره‌تاوه، چیتر باسی ناکهم.

دایک: نه‌گهر وایه ده‌بیت بلیم به‌کاره‌ینراوه

باوک: به‌چه‌کارت هیناوه؟

دایک: جابزانه چند خوش باوه‌ریی

باوک: به‌لام به ته‌واوی نیشانه ده‌دات

دایک: نیشانه‌ی درو

باوک: گومانی تیدا نییه که کافوس هه‌میشه هه‌ندیک پاشه‌کهوتی هه‌بووه

دایک: به من چی؟ شاید لای ژنه‌که‌ی پاشه‌کهوتی هه‌یه؟

کاوه: مریه‌م روحشی له پاشه‌کهوتی نه‌و ناگادار نییه

باوک: هه‌ژماری بانکی نه‌بوو، که‌واته چون؟ وچی لینه‌تاوه؟

دایک: که واته ده‌بی بو من جیی هیش‌تیت؟

باوک: چیت لی کرد؟

دایک: چی؟

باوک: سهد هزار تمهن؟

دایک: چووم گۆرنيکم بۆ خۆم کری.!!!؟؟

کاوه: نای خواجه، تهواووی کهن . شورهییه نهونده موناقهشه لهسه شتیک بکهین که بههیچ شیوهیهک بوونی نییه، نه کهسه کییه هاته مالی نیمه و ههمووانی پیکداداوه؟

غهریب: من زۆرنهناسیاو و بیئاو نیم. لانی کهم تو (رو به دایک) که چاوهکانم دهناسیت سهیری چاوهکانم بکه

دایک: (دهگهریتهوه) نهخیر هیچ له تو نازانم. تو به فیل هاتیه ئیره، دتهویت بهمان رووتینیوه.

غهریب: دیسان تهماشام بکه چاوهکانم ناسی؟

دایک: چیت لیمان دهویت؟ بۆ وازمان له ناهینی! خواجه گیان نه بهلایه چی بوو که نهمشه و توشمانت کرد؟ خوا نهزانی من پارهم نیه. من فهلسینکم نییه.

غهریب: (ههست دهکات بهراستی دایک نیستا پاره ی نهماوه) زۆر باشهکه واته(بۆ باوک) تکات لی دهکم و روو له نیوه دهنیم

باوک: روو له من؟

غهریب: مه بهستم نهوهیه تو دهبیت نه پارهیه بۆ کورهکته دابین بکهیت

باوک: دابینی بکهم؟ له کوئ؟

غهریب: مالهکته بفرۆشه

باوک: که چی بیت؟

کاوه: هیچ، پارهکه ی دوو دهستی پیشکەشی نه پهریزی بکه ی تا بیبات لهو دنیا ی دیکه بیدات به کاوه.

غهریب: پیویست ناکا بییمه نهو دونیايه. له نهو دونیايه زیاتر پیویستی پییهتی

باوک: گوئ بگره کاکه گیان . نه مالم له سهتله زبل دا نه دۆزیهوه تا به خۆرای پی پیت بدهم. تهمه نیک دووره ودریژه دهژیم. باوکم هاته بهردهم چاوم تا بتوانم نه چوار پارچه گل و قوره بهیهکهوه دابنیم. نیفلاس بووم. تا نهو کاته ی دروستم کرد.

غهریب: پیش نهوه ی دروستی بکهیت نیفلاس بووی.

باوک: تیناگم چیت وت؟

غەریب: وتم نیفلاس بووی. نهم خانووهت به پاره ی کافوس دروست کردوه

باوک: کافوس دهیتوانی چیم بۆ بکات؟

غەریب: کافوس لهو کاته دا بریک پاره ی هه بوو بۆ کرینی خانوو

ئهوکاته تو له بازار نیفلاس بوویت، ژوور و دووکانی بنی بازارت فروشت و باقی کهلوپهلهکانت فروشت و قهرزهکانت داوه، بهو پارهیه ی کافوس پیتی بهخشی، دهستت کرد به دروستکردنی نهم خانووه.

باوک: هیچ گهمژهیهک باوهر بهم چیرۆکه ناکات

غەریب: دهزانی نهم چیرۆکه راسته و نهوه بهسه بۆ من

باوک: لهم دوورو رۆژه دا کهس پاره ی بی زهمان نادا به مرووف زهمان دار

غەریب: بهلام کافوس نهوه ی کرد

کاوه: بهلام باوکه ... ههروه ها له بیرمه که کاوهس پیش نهوه ی هاوسه رگیری بکات بیری له کرینی خانوو کردوتهوه، تهنا ته چهند جار یک پیکه وه چووین و چهند مائیکمان بینی.

باوک: دهتهویت چی بلنیت؟ نهم قسانه چ په یوه نندییهکیان به منهوه ههیه؟

کاوه: باوکه لهو کاته دا له دۆخیکی دارایی زور خراپدا بووی. کاتی که دهستت کرد به دروستکردنی نهم خانووه، هه موو ناسیاوهکان، تهنا ته نیمهش، سه رسام بووین.

باوک: مه بهستت چیه؟

کاوه: باوکه دادپهروه رانه نییه مۆلکی کچیکی هه ژار وه ر بگریت.

باوک: تو قسه ی بیمانا دهکهیت

کاوه: نهم ماله هی مریه مه

باوک: مریه م!؟

کاوه: بهلنی مریه م. مریه م هاوژینی کاوهس بوو و دوای مردنی کاووس نهم ماله دگات به مریه م.

باوک: تو زور گهمژهیهت باوهری پی دهکهیت. هه موو قسهکانی درویه

کاوه: باوکه تو دهزانی هه موو نهوانه درۆ نین ... هه رچهنده رهنگه فیلباز بیت، بهلام شتیک دهزانیت.

دایک: مهگرکییه؟ وا ههموو شتیک دهزانیت؟

غهریب: تۆ دهزانیت که من کیم

دایک و باوک: نهخیر نازانین

غهریب: تۆ له دهنگمهوه منت ناسیوه.

باوک: وتم تۆ ناسم

کاوه: باوکه نهوه کییه؟

باوک: چوزانم منیش وهک تۆم

کاوه: ههست دهکهه نیه دهیناسن بهلام نازانم بۆچی حاشای لی دهکهه

باوک: من به هیچ شیوهیهک نایناسم

کاوه: بۆ نهوهنده لئی دهترسیت؟

باوک: له هیچ شتیک ناترسم. بۆ بهم شیوهیه موناقهشهه لهگهڵ دهکههیت؟

کاوه: من دهبی بیناسم. نهگهر حهقیقهتت دهویت، کهم تا زۆر بهلای منهوه ناشنایه، بهلام ناتوانم به دروستی بیربکهمهوه، تهنها ناماژهیهک بهسه بۆ نهوهی به تهواوی بناسیم.

دایک: کاوه گیان نهوهنده لهگهڵ باوکت موناقهشه مهکه. لیگهبری پروات.

کاوه: دایه تۆش نهوت دهناسی. بۆچی حاشای دهکههیت؟

دایک: له بهرژهوهندی ههموومانه که نهو لیره پروات

کاوه: دایکهگیان تۆ بۆ خۆت هیناوته مالهوه نیستا بۆ دهتهویت دهریکهی؟

دایک: سهیرکه کورهکهه مردنی کافۆس بۆ ههمومان به نازار بوو. رهنگه له ههمووی زیاتر من که دایکم ناگرم تیبهر بۆ و چهمامهوه. بهلام ورده ورده ههموو شتیک لهبیر چوو و نیمهش به ژیان راهاتین وهک دهبینی به باش و خراپی ژیانمان کرد. نیمه هیچ گلهیبیهکمان لهو بارهیهوه نییه. نیستا بۆ بین ههموو شتیک زیندوو بکهینهوه و خۆمان بخهینه تهنگانه.

باوک: پیت وایه به زیندوو بوونهوهی کافۆس ههموو شتیک باش دهبیت؟

کاوه: رهنگه راست نهبیت، بهلام زۆر بابته راون دهبیتهوه (دهچیته لای نهو غهریبهی که خۆی لادهبات و شاهیدی شهر و نازاوهکانیان دهبیت) پهیهه ندیت لهگهڵ براکهمدایه چییه؟

غەریب: زۆر لئی نزیکم.

كاوه: تۆ ھاوړی نهو بووی؟

غەریب: له ھاوړییهکم لئی نزیکترم

كاوه: نیوه بنه ماله ی نهون؟

نامۆ: نزیکتر

كاوه: كهواته كی تر؟ تۆ برای نهو نیت چونكه نهو جگه له من هیچ برایهکی نهبوو

باوك: نهگهر ریگری لئ نهكهیت بانگهشهی نهو دهكات كه خوی كاقوسه

كاوه: تكایه به روونی پیمان بلین تۆ كییت؟

غەریب: (دوای وهستانیکی دریژ) من ... كاقوسم.

كاوه: كی؟

غەریب: كاقوس پراكهت.

دايك: درۆزن!

باوك: فیله باز!

غەریب: نیستا ده بییت من بناسیهوه

كاوه: (مات) هان؟! !

غەریب: تۆ بۆ خوت وتت كه من ناشنا دهردهكهوم و تۆ به تهواوی دهناسیتوه تنها به ناماژیهکی بچووك

(كاوه له دوخیکی سهیردایه، وهك كهسیك كه قاچهکانی لاوازن. به تهختی دهكهویته سهر قهنهفه. غهریبهكه له بهردهمیدا نهژنو دادات وچاو له چاوی دهبریت به هیوای نهووی كه وه بییری بیتهوه. كاوه تیدهكوشی كه چاو له چاوی نهبری).

غەریب: باشه پیم بلن بزائم زانییت؟ من دهناسی؟ناسیتهوه

كاوه: (دوو سن جار سهیری غهریبهكه دهكات و له كاتیکدا چاوی لئی لادهبات وروو وهردهسورنییت) نهخیر ... (و پاشان هله دستیت و بن نامانج تنها بۆ نهووی له بهر چاوی نهبریته نهو به دهوری ژووره كه دا دهگریت)

غەریب: مەن بانگم کردی.

مەریم: (بە سەرسۆرمانەو) تۆ؟

نامۆ: بەئێ مەن بانگم کردی. ھەرگیز چاوەڕینی ئەوەت نەدەکرد جاریکی تر بمبیینتەو، وانیبە؟

مەریم: مەبەستم ... ئای خۆیە گیان

غەریب: مەبەستم ئەوەیە مەن زیندووم. بەئێ ئەمە راستە. مەن زیندووم... بەستزمان وا دەزانیت کە خەون دەبینیت. بەلام تۆ خەون نابینی مەریم مەن زیندووم. (مەریم بە سەرسۆرمانەو سەیری غەریب و کاو و دایک دەکات)

دایک: مەریم گیان ئەو پیاویکی فیلبازە.

غەریب: بێ کەلکە. ئەم ھەر و فیشالانەبێ کەلکەن، ئەو منی خۆش دەوێت و بەم ھۆیەشەو منی لەبیر نەکردووە. مەریم لە بیرتە: دوایین جار کە مائناواییم لە نیووە کرد ھوت سأل لەمەوبەر بوو، لەگەڵ چوار ھاویشم چوومە و زارەتی ناوخوا بۆ بەشداریکردن لە کۆبوونەو ھەیکە گەرنگی کارگیری. بەئێ راستت بیست، مەن و ھاوکارەکم بە سەیارەکەو کەوتینە نیو دۆلەکەدا ، بەلام تینەگەیشتم چون لە دەرگاکە یان لە دەرگای شووشە و فریدرامە دەروە (ئەو دەمارگیر دەبیت) لە ھەمووی گەرنگتر چوار لە باشترین ھاوڕیکانم و... ، لە دۆلەکە دەدا، تەلیان دەدا و لە پیش چاوم دەمبینی کە نۆتۆمبیلەکەخولی دەخوارد و چیتەر تینەگەیشتم چی روویداو، تاکە شتیک کە بینیم و بیستم دەنگی تەقینەو ھەیکە ترسناک بوو، و ئەو دوکەلە نەستوور و رەشە بوو کە چەند مەتریک لە خوار منەو بەرز دەبوو، ھێچ شتیکم بە دروستی لەبیر نییە. چیتەر تینەگەیشتم چی روویداو، کاتیک چاوەکانم کردووە و بینیم لە نەخۆشخانە ھەیکە دەروونی تاران خەوینم، پین وایە نزیکە ۵ سأل تێپەربوو کە تۆانیم بۆ ئەوێ زیرەکی و ھۆشم وەر بگرمەو ھەرچیبەکم پارامەو، ھەرچیبەک ھاوارم کرد، مەن کافۆسم، کافۆس میروتی

بەلام کەس گەرنگی پێ نەدا.

«کافۆس مروتی» کەسیکە کە بیجگە لە خۆی کەسی بە پیاو نەدەزانی پێان وت تۆ شیتیکێ دەروونیت. بەئێ مەن شیت بووم، مافی ئەوێان ھەبوو بە شیت ناوم ببەن، ناخە ۵ سأل بوو زیرەکی و ھەستی دروستم نەبوو، تەنانت چەند جاریک لە شیتخانە کە رامکرد،

جاریکیان کە لە شەقامەکانی تاراندا سەرگەردان بووم، چەند مندائیک بە دەوری مندا دەگەران و بە شیت ناویان دەبرد. (ھەر چوار کەسەکە ی تر پشت بە پشت و ھستاون لە ناوھندی شانۆکەدا) بەم شیوہیە (بە دەوری ئەواندا دەخولیتەو) ھۆ ھۆ شیت، ھۆ ھۆ شیت

(بە ماندووییەو دەکەوێتە سەر زەوی)

تا نهو کاتهی که دستگیرکرام و جاریکی دیکه له نهخوشخانهی دهروونی سهرم دهرهینا ، له دوو سالی رابردوودا ورده ورده هوشم هاتهوه سهر خو ، تهناهت ژماره ی تهلهفونی مالهکهمانم وهرگرت و چهند جاریک پهیوهندیم پیوه کرد، بهلام یان وهلامی نهادایهوه یان به رستهیهک دیانگوت : "بیدهنگ به موزاحیم" جاریک قسم لهگهل کردیت،دایه..له بیرته زیاتر له... ده خولهک، بهلام له کوتاییدا پیت وتم نیترموزاحیم مبه و بیزارمان مهکه. نیمه به هیچ شیوهیهک کوریکمان نییه به ناوی کافوس. من نیستا له تو تیدهگم مریه، بهلام نهمه راست نییه، من ههرا نیستا راست لهپهردهمتدا وهستاوم و دهمهویت لهگهل خوودا بتهبم.

مریهم: تو کییت ... کاکه؟

غهریب: (بهسهرسورمانیکی سهیر) من کییم؟ مریهم توش دهپرسی من کییم؟

مریهم: زور بهداخهوه گهورهم من ... به جیتان ناهینم. ههرا بویه دهپرسیم تو کییت؟

غهریب: لهم حالتههدا من کس نیم. رهنگه تا چهند ساتیک پیش نیستا کهسینک بووم، بهلام نیستا کهس نیم، بویه نیستا دهپرسیم نهی، تو کییت. (مهریهم وهلام ناداتهوه) هان. تو کیی ؟

کاوه: نهو هاوسهاری منه.

غهریبه: ژنهکته؟

باوک: دواى مردنى برای خودالتيخوش بوو، نیمه بومان مارهمان کرد.

دایک: کچیکی باشه. پیمان حیقبوو که له بنهمالهکهمان دابپریت، کاتیک نهو لهم مالهدایه، یادهوهاری کافوس ههمیشه زیندوووه بو نیمه.

غهریبه: بهلی یادهوهاری، یادهوهاری شتیکی بهنرخه.

باوک: گالتهمان پیدهکیت؟

غهریب: نانهخیر ههراگیز، دی مالناوایی تان لی دکم. بیورن که نهمشه و بیزارتانم کرد.

باوک: گرنگ نییه. سوپاس بو خوا لیک تینهگهیشتهکه چارهسهرا کرا.

غهریب: بهلی نهوه زور گرنگه

باوک: له نیمه نارحمت نیت؟

نامو: به هیچ شیوهیهک نا

دایک: نیستا ناتهویت نهمشه و لییره بمینیتتهوه؟

غەریب: نەخیر ئەمشەو نا، ئەمشەو نا

باوک: بەلێ باشە، ڕەنگە کاریان هەبێ و نەتوانن. نابیت زۆر پینداگری بکەین. بەلام نابیت بەلێنەکەمان لەبیر بکەن. وەخت ناوەختیک سەردانیکمان بکە، ئیستا هاوڕیین، وایە؟

غەریب: پینگومان

دایک: بەلام پێدەچیت کە نەم شارە بەجیبهیلن

غەریب: نەخیر پیم وانییه چیتەر برۆم.

باوک: مەبەستت ئەوێه کە دەتەوێت لەم شارە بمینیتەو؟

غەریب: راستییەکە ئەوێه کە من چیتەر ئومێد و نارەزۆوم نەماوە کە خۆم کۆکەمەو بە جیهنیشتنی ئەم شارە.

باوک: چۆن هیچت نییه؟ تۆ گەنجی و تەندروستیت. لە هەر شوینیک پیت دانیی دەتوانیت لە خاکی ڕەش زێر دروست بکەیت.

دایک: چاویک لە خۆت بکە. تالیک لە قژت بەهای سەد لەم گەنجانە ی سەر شەقامە.

غەریب: نەخیر ئیتەر هیچ بەهایەکم نییه. وەک ئەو دراوێ بانکیانە ی کە پشتگیریان لێناکری مەهیه. تەنها بە دەردی سەبەتە ی زبڵ دەخۆم جارێ مائناوا

دایک: کەواتە لانیكەم ئەمشەو لێرە بمینەرەو

غەریب: دایکە خەم مەخوو. رۆژیک دەگەریمەو. ڕەنگە شەویکیتر؛ کەس چە دەزانیت. مائناوا (دەروات)

دایک: خوات لەگەڵ کورەکەم

باوک: خودا پشت و پەناتێ کوری چاک (دەنگی کردنەو و داخستنی دەرگا کە دیت) فەقیرە جەحیش بوو. (دایک و باوک بە گریان دەتقیان)

کاوه: ئیستا بۆ دەگرین؟

باوک: دیی دلمان بۆی دەسووتی

دایک: مروق خۆ بەرد نییه، دلی بۆ مروقەکان دیکە دەسووتیت

کاوه: نیوه کە ئەوێه دلتان بۆی دەسووتیت تیگەیشتن کە مەبەستی چیه،

باوک: مەبەستت چیه؟

کاوه: وتی دهگهر یمه وه ...

باوک: باشه بابگهر یته وه

کاوه: باشه بگهر یته وه؟ نایا نه تبیست بانگه شه کانی چی بوون؟ چی ده ویست؟

باوک: دی باشه؟

کاوه: پیی وتی مآله که بفر وشه و هه موو پار هکه ی پین بدهی. نهو ئیدیعی کرد که ۱۰۰ هزار تمه نی له دایکمی ده ویست. بانگه شه ی نه وه ده کات که مه ریم ژنه که یه تی و ویستی له گهل خویدا بیبات.

دایک: نه، نهو قسه کانی راست نه بوون. نهو قسانه ی پیی وتم هه مووی درق بوون.

باوک: یهک وشه که له باره ی مآله وه ده یگوت راست نه بوو.

دایک: چهند بویرانه سهیری چاوه کانی توی کرد و دروی کرد کوره که به ته واوی شیت بوو.

کاوه: پیویسته له که سانی شیت بترسیت

باوک: که واته پیت وایه نیستا نه رکه که مان چییه؟

کاوه: نابیت ده ستره بگرین و چاوه ری بین.

باوک: راسته، به ته واوی راسته، نابیت ده ستره بگرین و چاوه ری بکهین. گویت نیمه خاتوون؟ نه مه زور گرنگه

دایک: نیستا چی بکهین؟ نایا بیکوژین؟ نیمه بکوژ نین.

کاوه: پیویست ناکات بیکوژین. ته نیاده بی یاسانا گادار کینه وه، . ده بیت هه ر نیستا په یوه ندی به بنکه ی پولیسه وه بکهین، تاله م کولانه دوور نه بووته وه.

باوک: نیستا کی نه مه ده کات؟ مه به ستم نه وه یه نه گهر نافرته په یوه ندی بکات کهس گومان نه کات.

دایک: من خوینده واری دروستم نییه. نازانم چون به باشی قسه بکه م

باوک: قسه کردنی چوار وشه که پیویستی به خوینده واری نییه

دایک: نازانم

مریه م: (که تا نیستا له زوری پشته وه له پشتیان وه وه ستاوه و گوئی له باسه کانیا ن گرتوه) نه گهر هیچ کیشیه که نه بیت نه وه من په یوه ندی ده که م.

کاوه: تو؟!

مريهم: منيش لهم كيشه دا بهشدارم. وهك ئەندامىكى ئەم بنه مالهيه، ناچارم نەركەكانم جيبهجن بكمە.

باوك: چ كيشه يهك ههيه؟ زوريش باشه. كاوه گيان، با مەريم تەلفوون بكات.

كاوه: باشه دەزانی چی بئیت؟

مريهم: ههولدهدم بهم شیوهيه بابەتەكەيان پى بئیم (دەچیتە ژورەكەى سەرۆه، كاوه جگەرەيهك دادەگيرسينیت و بېرەدەكاتەوه)

كاوه: بەراى من باشترە گۆپەكان بكوژنیهوه.

باوك: بۆ؟

كاوه: چونكه ئەگەر ئەوكەسه لەو دیوه بئیت، پى وایه نیمه خەوتوین و كاتیک دەستگیر دەكریت هیچ گومانیکمان لى ناكات.

باوك: ئەوه بېرۆكەيهكى باشه

كاوه: دایه كلیلهكه لئیده.

(دایك كلیلهكه دەدات. گۆپەكان دەكوژنیهوه. دیمەنەكه له گۆپى دەرەوهوه داگیرساوه. میزانسینهكه هەر وهك ئەو ساته وایه كه دایكهكه رابردووی بېر دیتەوه).

دایك: مەريم ئەو شەوه تەلفوونی كرد؟ چی به بنكهی پۆلیس گوت؟

كاوه: به دروستی بېرم نییه. بەلام دەزانم ئەو هەمووی پى وتن.

باوك: دانیای تەلفوونی كردووه؟

كاوه: بەلى دانیام، گومانەت ههیه؟

دایك: من دەلیم باشتره له خۆی مەريم بېرسن.

كاوه: چی بېرسین؟

باوك: با بېرسین بەراستی ئەو شەوه تەلفوونی كردووه یان نا؟

دایك: خەتای نیمه بوو. نەدەبوو ئومیدمان بۆ ئەوه هەبیت، دەبوو خۆمان بچینه سەرەوه و تەلفوونمان بکردایه.

باوك: خۆی وتی دەچمه سەرەوه تەلفوون دەكم

دایک: چون دهرانی نهو کاره ی کردووه؟ رهنکه ویستییتی دهرفتی بدا که ههآیت، نهگهر شتیک روویدا خهتای تویه

باوک: من له کوی بزانه نهوه روودهات. کاتیک عهقلی خویمان دهدینه دست نهه گهناجانہ نازانین چمان بهسهر دیت.

کاوه: نهی نهگهر نیمه عهقلمان به نیوه دابا. چیت دهکرد؟

باوک: من به هیچ شیوهیهک تلفوونم نهکرد.

دایک: به هیواشی،،، هاوار مهکه

باوک: رهنکه نهو کاته وهک نیستا لیمان توره نهبوویت، بهلام نهجاره نهگهر بیت نهوه بو مالیی دونیانایت. دیت بو نهوهی تولهمان لی بکاتهوه. ههمووی خهتای تویه. (به کاوه)

کاوه: تو که نهوهنده دهرسی، نهوهی دیویست بدابایت بو نهوهی ریگای خوی بگریت و پروات.

باوک: بهدبهخت نهگهر مالهکم فروشتادابایت. پاشان شهوان له کوئ دهخهوتت (به نیرونییهکی زورهوه) مهگهر نهو تهنها پارهی دهویست؟

دایک: تو خودابهسی کهن. نهگهر له پشت دهرگاکه بیت، نهوهگویی له ههموو شتیک بووه... نهوهنده دهنکه دهنک مهکهن

باوک: نهگهر له پشت دهرگاوه بیت؟ مهعلوم دهبیت دهردهکهویت که له پشت دهرگاکهویه

کاوه: کهواته تو دلنای که نهو له پشت دهرگاکهیه و بهو شیوهیه هاوار دهکهیت؟

باوک: بهههر حال من به مریههه نهگوت پرو بو بنکهی پولیس تلفوون بکه تهنها بیدهنگ بووم چونکه نیتر کهس لهه ماله گویم لی منی پیره میرد ناگریت.

دایک: واز بینن. تو خوداکهت بیدهنگ به پیاو. توجهند دهرتسیت.

باوک: ناترسم ژن. من ناترسم. ویژدانم نارحعت دهبیت چونکه کهسیکم خاوهن ویژدانم.

مریهه: (که بههوی ژاوه ژاوهوه له خهوه ههآدهستیت له پلیکانهکانهوه دیتهوه) کاوه. کاوه له کوئی؟

دایک: هیس لیرهیه، هاوار مهکه. وهرهخوارهوه

مریهه: چی روویداوه؟ بوچی ههمووتان لیره کوبوونهتهوه لهه نیوه شهودا؟

دایک: سهیرکه کچی جوان من شتیکت لی دهرپرسم. راستیهکه بلئی. نهو شهوهت لهبیره که پناوه جهحیله هاته نیره؟

مريهم: كامه جه حيل؟

دايك: نهو كهسه ي كه له سهروسيمايكي شينتانه ي هه بوو و شتي سهير و سهمه ره ده يگوت من كاوسم.

مريهم: به لي

دايك: دواي نهوه ي روشت، تو چووته سهروه بو نهوه ي پهيوه ندي به بنكه ي پولي سهوه بكه يت، مه گر وا نه بوو؟

مريهم: به لي

باوك: باشه. نايا تو تهل فوونت كرد؟

مريهم: تو خوت پيت وتم پهيوه ندي بكه

باوك: پيم نهوتيت تهل فوون بكه.

كاوه: باشه من وتم. تهل فوونت كرد يان نا؟

مريهم: به لي.

كاوه: چيت وت؟

مريهم: به دروستي بيرم نييه. هه نهوه تو وت.

كاوه: مريهم راستي بلي. تو پهيوه نديت به بنكه ي پولي سهوه كرد يانا؟

مريهم: (به ترساوه) ليره چي رويداوه؟

باوك: نهو نيستا ليره له پشت ده رگا كه يه. رهنگه چه كداريش بيت.

مريهم: خه تاي من چيه؟

دايك: تو تاوانبار نيت. ته نها ده مهويت بزائم پهيوه نديت كرد يان نا؟

مريهم: نه مه چ كيشه يه ك چاره سه ره ده كات؟

باوك: چون ده زانن كه خوي كافوس نه بووه؟

مريهم: كافوس؟

باوك: به لي كافوس. كوري خومان

كاوه: نئستا چۆن گه‌يشته نه‌و پروايه‌ي كه نه‌و كاوه‌سه‌؟

باوك: نه‌گهر كافوس بئت دنيايه زيان به باوكي ناگه‌ينه‌ئيت.

دايك: خوداي گه‌وره! واته له‌وانه‌يه كافوس خوي بئت.

باوك: بئگومان خاتون. بو نا؟ خودا ده‌توانئيت هه‌رچي بيه‌ويت بيكات.

دايك: به‌لام خو ده‌زانين كوژراوه

باوك: چۆن بزائين؟ چاومان كویره خاتون. ئيمه ته‌نھا رواهت ده‌بينين، ناگاداري راستي شته‌كان نين. هه‌روه‌ها به ياقوب گوترا كه گورگيک يوسفی خواردوه، به‌لام راستيه‌كه شتيكي تر بوو. هيچ شتيك پرونادات مه‌گهر خوا بيه‌ويت. ره‌نگه خودا ويستبيتي كافوسه‌كه‌م بو من بگه‌رينئيه‌وه، هه‌روه‌ك چۆن يوسفی گه‌رانده‌وه بو لاي ياقوب.

دايك: كه‌واته تو ده‌ئئي نهم كه‌سه‌ي پشت ده‌رگاگه‌يه و ئيمه نه‌وه‌نده ئئي ده‌ترسين كوري خومه‌؟

باوك: بئگومان خاتون. كوري خوم. كوره نازيه‌كه‌ي خوم كه گه‌راوه‌ته‌وه ماله‌وه. گه‌رانه‌وه بو لاي دايك و باوكي

دايك: ناي خوايه گيان. يه‌كه‌م جار كه چاوم پئي كه‌ووت ده‌لم به جاريك وه خورپه كه وت ، دلم نوقم بوو. دنيا بووم كه نه‌و خزمائه‌تي به نيمه‌وه هه‌يه.

باوك: ده‌نگي، ده‌نگه‌كه‌ي هه‌ر وه‌ك ده‌نگي كافوس بوو. ده‌نگه‌كه‌ي هيچ گومانئيكي نه‌هيشته‌وه كه نه‌و كافوسه.

دايك: (بو مه‌ريم) له‌و كاته‌دا نهم كچه بئ چاو وروو، وه‌ك پشيله چاوه‌كانت داخست و چوويت و ته‌لفوونت بو پوليس كرد كه بين وبيگرن.

مريه‌م: له‌ كووه بمزانيايه كه به‌راستي خوي كافوسه‌؟

دايك: مروف ده‌بي به‌راستي كوئر بئت بو نه‌وه‌ي مي‌رده‌كه‌ي نه‌ناسئيت، يا قه‌د وقه‌لافه‌تي نهمه كوزري كه‌ردى (نامازه به كاوه) وكوئر بوو كه نه‌تتواني نه‌و دايكه مردوه نازارچيشتووه بناسيته‌وه.

مريه‌م: تو كه سي سال له‌گه‌ئلي بوويت بو نه‌تتواني بيناسيته‌وه ؟

باوك: چونكه ئيمه پير بووين كچم. چاوه‌كانمان باش نابينن، به بئ چاويلكه‌كه‌م ناتوانم هيچ شونئيك ببينم.

دايك: گوي كانيشم قورسه و ده‌نگه‌كان به دروستي نانسمه‌وه.

مريه‌م: نئستا چ شتيك به‌جاريك چاو و گوييتاني كردوته‌وه؟

كاوه: ترس. ترس چاو و گوئ دهكاتوه و مروقياتي و پهيوهندی خاو و خيزانی بيردهخاتهوه

باوك: خاتوو گيان. نابيت گرنگی بهو شتانه بدهين كه دهيلين. پرو زوو درگاکه بکهرهوه تا کوره نازيزهکهمان بيته ژورهوه

دايك: من ... من ... من ... نهگهر دهمانچهی به دستهوه بيت و ...

باوك: زيانت پي ناگهيهنيت. هرچهنده دل رهق بيت، نازاربه دايك و باوكی ناگهينيت. بهلنيت پي ددهم

مريهم: (به كاوه) چون دهزانيت له پشت درگاکهيه؟

كاوه: گويان له ليدانی درگاکه بوو، ههروهك دوايين جار كه پينج جار لني دا.

مريهم: توش نهوهت بيستوهه؟

كاوه: گويم له ليدان نهپوو. بهلام گويم له دهنگی ههنگاوهکانی بوو كه به شتيكهوه له پشت درگاکه درويشت.

مريهم: دهنگی؟

كاوه: دهنگی تهق وتوق، وهك نهوهی خهريکی قوفلهكه بيت

مريهم: يهك دوو سهعات پيش نيستا به دهنگی تهق وتوق له خهو ههلسام.

له پهنجهروهه سهيري كوچهكهه كرد. بينيم نهو سهگه رهشه لهناو سهبهتهی زبلهكهدا سهري دهوراند و بهدوای نيسكدا دهگهرا، پاشان دهنگم دا، لهوئ دوركهوتهوه وچووم خهوتهمهوه.

باوك: چيت وت كچه؟

مريهم: خودا بوخوی شاهيده. نهوه سهگه رهشهكه بوو كه دهنگی له سهبهتهی زبلهكهی درهينا.

دايك: سهبهتهی زبلی كامهيه؟ كچهكه، گویی لي مهگرن (به باوك) بو خوم گويم له ليدانی درگاکه بوو

مريهم: دبی باشه نيستا درگاکه دهكهمهوه بو نهوهی ههموو شتيك روون بيتهوه.

كاوه: (مريهم رادهگريت) مريهم!

باوك: ليی گهريی با پروات. با بزانيں چيه باوكمانی هيناوته پيش چاومان. با زووتر ناسوده بين. (سهههتا دهنگی كردنهوهی درگاکه و پاشان دهنگی مريهم كه به توورهپيهوه هاوار دهكات) دهبيستريت

دهنگی مەریەم: چەخە، چەخە، سەگی بێخاوەن. برو ون بە سەگی پیس و پوخل ناهەز . (دهنگی کەوتنی سەپەتە ی زبڵ و شوینکەوتنی و هاواری سەگیک کە دەوەرئ و دوور دەکەوتتەو دەببستریت و نامادەبووان بە سەرسورمانەو گۆی لێدەگرن.) (مەریەم لە دەرگاکە دەیتە ژوورەو، لەبەردەم دایک دەوەستت، سەیری دەکات. کاو هەرەها چاو لە دایکی دەکات)

دایک: (شەرمەزاری و سەرسورمانە، نازانیت چی بکات) بەلام من ... من خۆم، گۆیم لئ بوو لە دەرگای دا.

باوک: بئ هیج هۆکاریک دەترساین. هیج شتیکیش نەبوو کە بتوانیت بیکات، ئەو زیاتر لە نێمە دەترسا. دی باشە با پرۆین. با جاریکی تر بخوین. خەو کە چە بئیم، با بچین بۆ ماوہیەک پال بکەوین تا هەوا رووناک دەبیتەو

(هەمووان دەجووڵین. دایکەکە هیشتا لە شوینی خۆی وەستاو).

باوک: بۆ نازۆی؟

دایک: دانیام کە ئەو بوو لە دەرگای دا. وەک جاری رابردوو. بەم شیوہیە (بە دەستی لێدان لەسەر میزەکە) "تەق، تەق، تەق، تەق"، (باوک بە توورەییەو سەیری دەکات. مەریەم و کاوہش دەگەڕینەو و سەیری دەکەن. دایک شەرمەزار تەسلیمی ئەوان دەبیت و بەرەو ئەوان دەروات، هەموو جاریکی تر دەرون، لە ناکاو دەنگی لێدانی دەرگا دیت تەق، تەق، تەق، تەق، هەموو بە سەر سۆرمانەو، رادەوستن و سەیری یەکتەر دەکەن غەریب دێە ژوورەو)

غەریبە: زۆر داوای لێبوردن دەکەم کە وا لەم کاتە ناوختە دا موزاحیم بوومەو، چەند کاتژمیریکی پیش نیستا هەرچی لە دەرگام دا کەس لە خەو هەنەستا کە لیم بکاتەو. و تەم با چاوەرئ بکم تا لە خەو هەلەدەستن. چوومە ئەودیوی کۆلانەکە و لە تاریکیدا دانیشتم، چاوم لە دەرگاکە پرئ بوو کە نیستا ببینم کراوہتەو. پاشان دانیام بوومەو کە نێو بە خەیر هاتوون

باوک: چۆن هاتیتە ژوورەو؟

غەریب: دەرگاکە کراوہ بوو

مەریەم: راستە من لە بیرم چووم دەرگاکە داخەم

کاوہ: دی کەواتە چیت دەوینت؟

غەریب: من کاتم دیاریکرد بۆ ئەوہی سبە ی بەیانی زوو نەم شارە بەجیبھێلم، هاتووم پیش روشتن مائاواوایتان لێبکەم و داوای یارمەتیکتان لئ بکەم.

باوک: نێمە خۆمان لە کیشە و نارەحەتیەکانتان تێوگەل ناکەین کاکە.

کاوہ: نێمە ناتوانین هیج یارمەتیکت بەدەین کاکە.

دايك: به هيچ شيويهك تو نانسين كاكه.

مريهم: تكايه بو نهوهي پيويست نهكات بانگي پوليس بكهين، خوت ليره بروو كاكه.

كوتايي

نيبراهيم مهكي

نيبراهيم مهكي

نيبراهيم مهكي نووسهر و شانونامه نووس و سيناريونووسه و له سالي ۱۳۲۱هه تاوي له شاري تاران له دايبووه. يهكيكه له كه سايه تيبه كاريگه ره كان له باشتو كردني شانونامه نووسي له نيران و يه كه م ماموستايه كه كتبييك بو فير كردني شانونامه نووسي ده نووسيت

